

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten
van het pastoresteam

nr. 207 – Zondag 10 maart 2024

4de zondag in de Veertigdagentijd: Laetare

Welkom!

We zijn al een aardig eind op weg op onze veertigdagentocht. Als je het gaat uitrekenen klopt het niet helemaal maar je zou kunnen zeggen dat we over de helft zijn. Maar, er zijn nog heel wat stappen te maken. Deze vierde zondag van de Veertigdagentijd springt er daarom ook wat uit. Verheugd als we zijn over de weg die al gegaan is, zoeken we ook vreugde om verder te gaan, wetende dat het moeilijkste deel nog voor ons ligt. *Laetare, verheug u!* klinkt het daarom op deze zondag in het Gregoriaanse Introïtus. God zelf reikt ons de vreugde aan in zijn Zoon Jezus Christus. Hij wijst ons de weg naar het licht.

Het Evangelie van deze zondag

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (3, 14-21).

In die tijd sprak Jezus tot Nicodémus: „De mensenzoon moet omhoog worden geheven zoals Mozes eens de slang omhoog hief in de woestijn, opdat eenieder die gelooft in Hem eeuwig leven zal hebben. Zozeer immers heeft God de wereld lief gehad dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat al wie in Hem gelooft niet verloren zal gaan maar eeuwig leven zal hebben. God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gezonden om de wereld te oordelen, maar opdat de wereld door Hem zou worden gered. Wie in Hem gelooft wordt niet geoordeeld, maar wie niet gelooft is al veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de Naam van de eniggeboren Zoon Gods. Hierin bestaat het oordeel:

het licht is in de wereld gekomen, maar de mensen beminden de duisternis meer dan het licht, omdat hun daden slecht waren. Ieder die slecht handelt heeft afschuw van het licht en gaat niet naar het licht toe uit vrees dat zijn werken openbaar gemaakt worden. „Maar wie de waarheid doet gaat naar het licht, opdat van zijn daden moge blijken dat zij in God zijn gedaan.”

Ter overweging

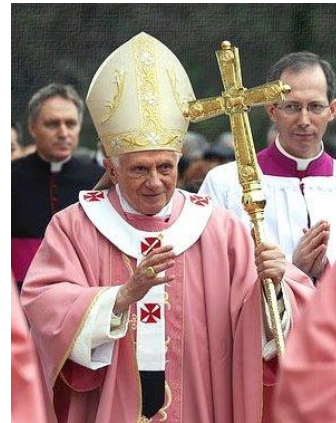
Volgens de routekaart van de Veertigdagentijd zijn we vandaag aangekomen bij de vierde halte. De derde, vierde en vijfde zondag zijn de belangrijkste zondag in deze tijd. Het zijn zondagen van het zgn. *Scrutinium*, van zelf-onderzoek bij de doopleerlingen. Hoewel wij geen doopleerlingen zijn in strikte zin, is het wel goed om onszelf jaarlijks deze vragen te stellen. Kunnen wij de waarheid en de vreugde van ons geloof nog zien en beleven? Het is een belangrijke vraag op deze vierde zondag van de Veertigdagentijd. „*Laetare Ierusalem*” zingt het Gregoriaanse openingslied. Wij worden als Jeruzalem én als pelgrims aangesproken om het geloof, de hoop en de liefde, het leven zelf, dat er (ooit) was, weer opnieuw te beleven in vreugde. Om dit te kunnen doen maken we vandaag even een uitstapje naar het Evangelie volgens Johannes. In zijn verhaal lezen we over de nachtelijke ontmoeting tussen Jezus en Nicodémus. Het is een heimelijk gesprek in de duisternis over het licht, over opnieuw geboren worden om andere mensen te worden met een nieuwe visie. Voordat we nadenken over hoe wij nieuwe mensen kunnen worden, is het eerst goed om te bedenken waar we nu staan. Hoe kijken wij naar ons eigen leven, naar de wereld van dit moment, naar de geest van onze tijd, naar ons katholieke geloof en onze katholieke kerk? Op al deze terreinen is veel beweging gaande, soms ten goede maar dikwijls niet ten goede. Nadenkend over het leven en de wereld, hoor je wel eens zeggen: „*Carpe Diem*”. Dat betekent „*Pluk de dag*”. Vaak wordt dit gezegd tegen een achtergrond die niet zo fijn is. Moeilijkheden op het werk, strubbelingen in relaties, politieke onzekerheid, onvrede en onveiligheid, een (levensbedreigende)

ziekte, onzekerheid over de toekomst...etc. In zulke omstandigheden is het van belang de kleine lichtpuntjes te zien en de geluksmomentjes zagezegd 'te plukken'. Soms kan de achtergrond van ons leven zo duister zijn dat je jezelf afvraagt 'Wat valt er eigenlijk te plukken?' Verbonden als we zijn met vele facetten van ons leven in deze wereld en daardoor ook vaak meegezogen in de duisternis, zeggen wij vanuit onze katholieke christelijke geloof dat er toch altijd hoop is! Maar ook als het leven zich wat makkelijker ontvouwt, kunnen wij ons afvragen 'wat valt er te plukken?' en wellicht ook 'waar plukken wij?', waar vinden wij die momenten die ons opwekken en kracht geven. We kunnen deze momenten en plekken vaker opzoeken om geïnspireerd en krachtig te blijven. Waar vinden wij de lichtpuntjes in deze tijd, of vandaag in het bijzonder? Buiten zien we hoe de lente inmiddels haar intrede heeft gedaan. Iets aangenamere temperaturen, het zonnetje erbij, de krokussen en de narcissen in de tuinen en de plantsoenen, de knoppen in de bomen en de struiken, het jonge groen. Voor velen zijn dat lichtpuntjes na een lange en grijze winter. Voor anderen is dat misschien een mooie ontmoeting en een fijn gesprek. Heeft God ook ergens een plaats in dit geheel? Als we de Heilige Schrift lezen en het Evangelie van vandaag over de ontmoeting tussen Jezus en Nicodémus, dan herkennen we hoe God zelf als het zijn intrede doet in het leven van mensen. Hij breekt door de duisternis heen om een lichtpuntje te zijn in het leven van Nicodémus. In overdrachtelijke zin zijn wij allemaal Nicodémus. God geeft het ons om te kunnen plukken, om lichtpuntjes te zien en geluksmomentjes te beleven. Als we het Evangelie van deze zondag goed lezen, kunnen we niet anders zeggen dan dat God ons 'te plukken' geeft door de gave van zijn Zoon Jezus Christus. In Jezus Christus ontvangen wij alles wat we nodig hebben om nieuwe mensen te worden met een nieuwe visie. Om mensen te worden die ook zelf een lichtpuntje zijn in de wereld van deze tijd. Ons katholieke christelijke geloof staat of valt met Jezus Christus en hoe wij Hem belijden en Hem laten leven in ons leven. Kunnen wij Gods gaven zien, herkennen, aanvaarden, aanwenden in ons dagelijks leven? Kunnen wij Jezus Christus zien, herkennen, aanvaarden en aanwenden in ons dagelijks leven als een gave van God? Dit is een belangrijke vraag in het scrutinium. Dit is van groot belang als het gaat om 'laetare', om vreugde. 'Verheug u...' zingt deze 4de zondag van de Veertigdagentijd ons daarom toe. Verheug u om de gave(n) die u van God ontvangen hebt, Verheug u om de lichtpuntjes van deze tijd, Verheug u om de hoop die ons gegeven is, Verheug u om het licht dat al schijnt in de duisternis. Verheug u om Jezus Christus! En: 'Carpe Diem', 'Pluk de(ze)

dag'. Maar pluk wel zo dat wij God en zijn gave(n) eren. Pluk wel daar waar Hij zijn gave(n) geeft. Verheug u en pluk deze dag(en) zo dat wij met vreugde opgaan naar het eeuwig licht.

Liturgische kleur Roze

Liturgische kleuren maken zichtbaar welke betekenis een bepaalde tijd van het kerkelijk jaar heeft. De liturgische kleuren worden vooral gebruikt voor de liturgische gewaden. De voorgeschreven liturgische kleuren zijn verplicht voor het kazuifel, de dalmatiek, de stola en de koorkap, alsmede voor de bursa en het antependium. De kleur roze wordt alleen gebruikt op de derde zondag van de Adventstijd (zondag Gaudete) en op de vierde zondag van de Veertigdagentijd (zondag Laetare). Roze is geen verplichte liturgische kleur. Het roze zoals dat in de liturgie wordt gebruikt kan gezien worden als het doorschijnen van het licht van Pasen in het paars van de Veertigdagentijd c.q. het licht van Kerstmis in het paars van de Adventstijd.

Gebed

Heer onze God, U hebt Jezus, uw eniggeboren Zoon, gezonden onder ons, mensen van deze wereld. Hij is gekomen niet om te oordelen maar om de wereld te redden, zo heeft Hij gezegd. Hierin herkennen wij uw bedoeling: U omarmt in uw liefde al wat bestaat, en U vergeeft de zonden van de mensen. Heer, wij vragen U: Toon ook ons uw barmhartigheid, niet omdat wij het hebben verdiend, maar omdat U rijk bent aan erbarmen. Laat ons zo leven dat wij opgaan naar uw eeuwig licht door dezelfde Jezus Christus, uw Zoon en onze Heer. Amen.

Deze Nieuwsbrief ronddelen

Zou u zo goed willen zijn deze Nieuwsbrief rond te delen met wie hem niet kan ontvangen of wie geïnteresseerd is in ons katholieke geloof en geloofsgemeenschap, met wie zoeken naar zin, hoop en vreugde in hun leven. Van harte wensen wij u een heel mooie en gezegende zondag toe en graag tot ziens, in de kerk of elders.

Mede namens pastor Annie Schothorst-Vos,
pastoor John De Zwart

Voor de kinderen

In het Evangelie van deze zondag horen we een stukje uit een gesprek dat Jezus voerde met Nicodémus. Het bijzondere aan dit gesprek is dat het gesprek in de duisternis van de nacht plaats vond. Nicodémus was een heel belangrijke man en Jezus was in die tijd niet zo populair. Maar het gesprek in duisternis gaat er juist over hoe je naar het licht toe gaat. God is in het volmaakte licht en uit dat licht is Jezus gekomen, als *Licht uit Licht* zoals onze grote geloofsbelijdenis het zegt. Zo kwam Jezus om onze wereld en onze levens met zijn licht te verwarmen en verlichten. Zoveel houdt God van ons, dat Hij zijn eigen Zoon naar de wereld gestuurd heeft met deze bijzondere opdracht. Daarom is het belangrijk voor ons, dat wij blijven leven in Gods licht. Toen wij gedoopt werden kregen we als teken daarvan een doopkaars. Laten we bidden voor elkaar dat dit licht altijd in ons blijft schijnen en dat wij, met God, met Jezus, met de Kerk, dit licht altijd kunnen uitstralen naar alle mensen die in de duisternis zitten van problemen, van verdriet en van moeilijkheden.

